

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΕΝΩ ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ

Για ένα λαμπρό μέλλον η Κοινότητα χρειάζεται ομοψυχία, ανανέωση και οράματα

Ολα δείχνουν πως για την Κοινότητα ανοίγει μια λεωφόρος μεγάλων ευκαιριών, μια ακόμη χρυσή εποχή με τον πακτωλό χρημάτων που θα εισρεύσουν στα ταμεία της. Αλλά μόνο τα χρήματα δεν θα είναι αρκετά για ένα λαμπρό μέλλον -που δικαιούται- η Κοινότητα, αν δεν υπάρχουν ταυτόχρονα η ομοψυχία, η ανανέωση και τα οράματα.

Τα γράφω αυτά επειδή γνωρίζω πολύ καλά πώς λειτουργούν οι φατρίες - τάσεις στην Κοινότητα και θ' αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Πριν μερικά χρόνια έγραφα άρθρο στην εφημερίδα της Κοινότητας και σ' ένα από αυτά ανέφερα περίπου πως για να υπάρξει γαλήνη και ομόνοια στον ιστορικό φορέα μας, τα μέλη της θα πρέπει ν' αφήνουν στην είσοδο της Κοινοτικής Λέσχης τις προσωπικές αντιπαλοποιήσεις, τους διαπληκτισμούς κλπ. Τί το μεμπτό σ' αυτή την συμπληρωτική πρόταση; Όμως, ο τότε υπεύθυνος της έκδοσης απέρριψε... δημοκρατικότητα το άρθρο μου, που δημοσίευσα σ' αυτή τη στήλη και σταμάτησα τη συνεργασία.

Όσα εκατομμύρια δολάρια και αν εισπράξει η Κοινότητα θα είναι άχρηστα αν δεν υπάρχουν η ομοψυχία για έναν κοινό στόχο, η ανανέωση για να γίνει ομαλή η μεταβίβαση στη νέα γενιά και τα οράματα για το πώς θα χρησιμοποιηθεί αυτός ο θησαυρός.

Στη συνομιλία μου με τον πρόεδρο, Χάρη Δανάλη, πήρα ενθαρρυντικά μηνύματα

για τα σχέδια του διοικητικού συμβουλίου και αποθαρρυντικά για τη στάση κάποιων που θέλουν πλειστηριασμό για την πώληση του κτηρίου. Εντάξει, τους ξέρουμε. Πιστεύω ακράδαντα πως η ομοψυχία θα επιτευχθεί με τη δεύτερη πρότασή μου για ανανέωση. Πριν δύο χρόνια θα συμφωνούσα ν' αποχωρήσουν οι ηλικιωμένοι ηγέτες της Κοινότητας και να δώσουν το τιμόνι στους νέους, αλλά όχι σήμερα!

Δεν είναι σωστό, ούτε δίκαιο, να στερήσουμε από τον Χάρη Δανάλη, ή τον Μιχάλη Τσιλίμο τη χαρά να ξεκινήσουν αυτοί την χρυσή εποχή στην Κοινότητα για την οποία αφιέρωσαν ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής τους σε δύσκολες περιόδους με μεγάλα προβλήματα. Εκείνο, όμως, που θα ήθελα να δω είναι νέους ανθρώπους με γνώσεις και ταλέντο δίπλα στο Δανάλη και τον Τσιλίμο, ακόμη και στον Χρήστο Μπελέρχα, που έχει πολλά να προσφέρει κόμπι γιατί δεν τον πήραν δα και τα χρόνια. Ο Χάρης, ο Μιχάλης και ο Χρήστος θα πρέπει να προετοιμάσουν τους νέους που θα εξασφαλίσουν το μέλλον της Κοινότητας. Για την Νία Καρτέρη μόνο κάποιος ανεγκέφαλος θα ήθελε την αντικατάστασή της, γιατί είναι πολύ δύσκολο να βρούμε ακόμη ένα... θύμα!

Και να μην ακούω ανοησίες πως τα παιδιά μας είναι ατίθασσα, πως κάνουν λάθη και δεν ξέρω τί άλλο. Εδιώξε κανείς το παιδί του επειδή είναι ατίθασσο, ή έκανε κάποιο λάθος; Αφού εμείς συγχωρούμε τα παιδιά μας, γιατί δεν μπορεί και η Κοινότητα να συγχωρέσει τα δικά της; Με αυτή

τη λογική δεν πρόκειται να γίνει ανανέωση και το διοικητικό συμβούλιο θα διευθύνει στο μέλλον την Κοινότητα από το... γηροκομείο της.

Ασφαλώς, ο Δανάλης και ο Τσιλίμος θα πρέπει να παραμείνουν τα επόμενα δύο χρόνια τουλάχιστον, αλλά ας διαλέξουν οι ίδιοι τους/τις αντικαταστάτες τους.

Επειδή η πείρα είναι πολύτιμη και δεν αγοράζεται, θα επαναλάβω την πρότασή μου για μια «επιτροπή σοφών» στην Κοινότητα που θα απαρτίζεται από πρώην προέδρους, γραμματείς, ταμίες κλπ., στο ρόλο συμβούλου για το εκάστοτε διοικητικό συμβούλιο. Η Κοινότητα έχει πολλούς ηλικιωμένους αξιόλογους ανθρώπους με γνώσεις και μεγάλη πείρα στη διοίκησή της που θα μπορούσαν να προσφέρουν πολύτιμες συμβουλές.

Παρακολουθώ την Κοινότητα από το 1990, όταν πήγα μετά φόβου Θεού για πρώτη φορά σε μια συνέντευξη Τύπου, από τον Νίκο Παπανικίτα, για το Φεστιβάλ εκείνης της χρονιάς. Τότε «Ο Κόσμος» υποστήριζε την Αρχιεπισκοπή, όπως και σήμερα, επειδή αυτή ήταν η αιτία της έκδοσής του, όταν η αντίπαλη εφημερίδα άρχισε έναν ανίερο πόλεμο εναντίον της Εκκλησίας.

Όμως, όταν άρχισα δουλειά σ' αυτό το μετερίζι τον Οκτώβριο 1989, πίστευα ότι «Ο Κόσμος» δεν θα ήταν ποτέ ολοκληρωμένος αν δεν κάλυπτε όλη την παροικία, ακόμη και την εχθρική τότε Κοινότητα. Γι' αυτό ζήτησα από τον εμπνευσμένο και έμπειρο διευθυντή - αρχισυντάκτη, Γιώρ-

γο Μεσσάρη, την άδεια να παρουσιαστώ στην Κοινότητα και το δέχτηκε με κάποιες δικαιολογημένες επιφυλάξεις.

Θα πρέπει να τονίσω πως δεν επαληθεύτηκε ο κίνδυνος να παρέμβει δυναμικά η Αρχιεπισκοπή θέτοντας το δίλημμα «διαλέξετε ή μ' εμάς, ή με την Κοινότητα». Προς τιμήν του ο Αρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός ποτέ δεν απαίτησε να σταματήσουμε τη συνεργασία με την Κοινότητα, αλλά κι' εμείς δεν μειώσαμε ούτε ελάχιστα το καθήκον μας απέναντι στην Εκκλησία και τον πνευματικό ηγέτη της.

Από το 1990, λοιπόν, παρακολουθώ και καταγράφω τις καλές εποχές της Κοινότητας και τις δύσκολες, γι' αυτό σήμερα νιώθω μεγάλη ανακούφιση που τελικά ο ιστορικός λαϊκός φορέας μας βρίσκεται στα πρόθυρα ενός μεγάλου άλματος στο μέλλον. Γιατί, εκτός από τα \$23 εκατομμύρια από την πώληση του κτηρίου στο Πάτινγκτον, έχουν σειρά \$12 και πλέον εκατομμύρια από την πώληση της περιουσίας στο Λακέμπα για να μπουν στα ταμεία της Κοινότητας. Το επίσιο εισόδημά της τότε θα φτάνει συντηρητικά τα \$2,5 εκατομμύρια το χρόνο και με τόσα χρήματα η Κοινότητα θα μπορεί να προσφέρει πολλά στην παροικία.

Ευχή μου και ευχή όλων μας σαν Ελληνοισμός είναι η διοίκηση και τα μέλη της Κοινότητας να φανούν αντάξιοι των περιστάσεων και να κάνουν πραγματικότητα τα μεγάλα οράματα.

Telegraph: Η ευρωζώνη θα διώξει την Ελλάδα

Μερικές πικρές αλήθειες έγραψε προχθές η Telegraph του Λονδίνου για την Ελλάδα:

«Η χώρα δεν θα έπρεπε ποτέ να μπει στο ευρώ και στην πραγματικότητα δεν θα έπρεπε ποτέ να μπει στην ΕΕ. Σύντομα η ΕΕ δεν θα έχει άλλη επιλογή παρά να τη διώξει, δίνοντας το παράδειγμα σε αρκετές άλλες χώρες γράφει η εφημερίδα. Σύντομα η ευρωζώνη θα αναγκαστεί να αποβάλλει την Ελλάδα, ως παραδειγματισμό για άλλες χώρες, εκτιμά αρθρογράφος της Telegraph.

Δεν αποτέλεσαν έκπληξη τα νέα της περασμένης εβδομάδας, ότι η ελληνική οικονομία παραμένει καταστροφική παρά τα ειδικά μέτρα και τα προγράμματα διάσωσης, γράφει ο Σάιμον Χέφερ, συμπληρώνοντας ότι τα χρέη της Ελλάδας είναι αδύνατο να πληρωθούν, η χώρα λειτουργεί μετά βίας και μεγάλες περιοχές της χώρας της ερημώνουν.

«Δεν θα έπρεπε ποτέ να μπει στο ευρώ και στην πραγματικότητα δεν θα έπρεπε ποτέ να μπει στην ΕΕ. Σύντομα η ΕΕ δεν θα έχει άλλη επιλογή παρά να τη διώξει, δίνοντας το παράδειγμα σε αρκετές άλλες χώρες- κυρίως την Ιταλία- που ποθούν να μπορούσαν να υποτιμήσουν το νόμισμά τους», γράφει ο Χέφερ.

«Όταν το Σκωτικό Εθνικό Κόμμα και άλλοι φανατικοί του ευρώ επιχειρηματολογούν ανόητα για να αγνοηθεί το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματός μας και να παραμείνουμε στην

ΕΕ, δεν βλέπουν τι αποτυχία είναι η ΕΕ και τι καταστροφή έχει προκαλέσει σε χώρες που δεν μπορούν να εκπληρώσουν τα γερμανικά στάνταρντ για την οικονομική απόδοση; Η απόδειξη είναι μπροστά στα μάτια μας.»

«Κουρέλι» η γαλανόλευκη

Εχω γράψει για την υποκρισία των εθνικιστών ρατσιστών και δήθεν σούπερ πατριωτών που όμως δεν εμπιστεύονται τον κραταιό ελληνικό πολιτισμό ν' αντιμετωπίσει την είσοδο στην Ελλάδα 50 ή 60 χιλιάδων μουσουλμάνων που θα μάς... εξισλαμίσουν! Δεν γίναμε μουσουλμάνοι με τους οθωμανούς κατακτητές και θα γίνουμε με τους πρόσφυγες. Όμως, η Εφημερίδα των Συντακτών δημοσίευσε ένα συνταρακτικό βίντεο - ντοκουμέντο που δείχνει ποιά είναι η πραγματική πατρίδα των νεοναζι και δημοσιεύω μόνο ένα χαρακτηριστικό μέρος:

«Πριν από δύο μήνες ο Γιώργος Μισιάκας, θεωρητικός της Χρυσής Αυγής και διορισμένος υπάλληλος στη Βουλή από τον Μιχαλολιάκο, ο οποίος χρησιμοποιεί το ψευδώνυμο «Μάστορας», βάλθηκε να μας πείσει για τα υποτιθέμενα πατριωτικά αισθήματα του ίδιου και της οργάνωσής του.

Εγγραψε λοιπόν ένα άρθρο στην επίσημη εφημερίδα της Χρυσής Αυγής, με τίτλο «Η Τιμή της Σημαίας και οι άτιμοι» και με κεντρική φωτογραφία με τη γαλανόλευκη να κυματίζει.

Στο άρθρο αυτό λοιπόν καταγγέλλει τη «βέβηλη πράξη εμπρησμού της Ελληνικής Σημαίας» και παριστάνει τον

υπερασπιστή της «Τιμής» της. Πρόκειται βέβαια για καθαρή υποκρισία.

Ο Μισιάκας δεν κυκλοφορεί στις ναζιστικές πιάτσες μόνο με το ψευδώνυμο «Μάστορας», αλλά και με το ψευδώνυμο «Qualiaron», που χρησιμοποιεί ως μέλος του χρυσαυγίτικου και ανοιχτά ναζιστικού συγκροτήματος «Iron Youth», που δημιουργήθηκε το 1996. Αυτό όμως στο οποίο αξίζει να σταθούμε είναι το τραγούδι τους με τίτλο «Whose Flag?» (Τίνος η σημαία;). Ενδεικτικά παραθέτουμε μεταφρασμένους στα ελληνικά μερικούς από τους αγγλικούς στίχους του:

Δεν έχω σεβασμό και δεν έχω φόβο / Δεν θα σκεπάσω ποτέ αυτή τη σημαία με τα δάκρυα μου / Ενα γαλανόλευκο κουρέλι που δεν μιλάει στην καρδιά μου / Να την υποστειλούμε και να την κάψουμε / Δε δίνω δεκάρα / Είναι η δική σου σημαία! Η δική σου σημαία! Οχι η δική μου γαμημένη σημαία! / Είναι το σύμβολο της δικής σου κοινωνίας / Ενα σύμβολο του ZOG (Zionist Occupation Government: Σιωνιστική Κυβέρνηση Κατοχής) / Τα χρώματα του καπιταλισμού και όλα όσα είναι λάθος / Πήγαινε να πεθάνεις γι' αυτό, αλλά εγώ δεν θα ακολουθήσω / Το κόκκινο, το λευκό και το μαύρο είναι τα μόνα μου αληθινά χρώματα.

Τα μόνα χρώματα λοιπόν που αναγνωρίζει ο Μάστορας, ο Μιχαλολιάκος και η Χρυσή Αυγή ως χρώματά τους δεν είναι άλλα από αυτά της ναζιστικής σημαίας της Βέρμαχτ, δηλαδή των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής.